

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 69Ek/1052/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120331517
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 02. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ing. Soňa Sura PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2021:6120331517.3

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: Intrum Slovakia s.r.o., Mýtňa 48, 811 07 Bratislava-Staré Mesto, IČO: 35 831 154, právne zast.: JUDr. Ján Šoltés, advokát, si sídlom Mýtňa 48, 811 07 Bratislava-Staré Mesto, IČO: 37927795 proti povinnému: L. P., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom J. XXXX/XXX, XXX XX U. R., o vymoženie 1 589,92 Eur s prísl., vedenej súdnym exekútorom Mgr. Miroslavom Luptákom, so sídlom exekútorského úradu Riečna 2, 811 02 Bratislava, pod č. 393EX 196/20, rozhodujúc o sťažnosti povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 69Ek/1052/2020 zo dňa 27. augusta 2020, takto

rozhodol:

I. Súd sťažnosť povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 69Ek/1052/2020 zo dňa 27. augusta 2020 **z a m i e t a**.

II. Oprávnený **n e m á** nárok na náhradu trov konania o sťažnosti povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 69Ek/1052/2020 zo dňa 27. augusta 2020.

o d ō v o d n e n i e :

1. Na základe návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie, doručeného súdu dňa 01.07.2020 sa začalo proti povinnému exekučné konanie pre vymoženie pohľadávky oprávneného, priznanej na základe vykonateľného exekučného titulu, ktorým je rozsudok Okresného súdu Poprad sp. zn. 12Csp/27/2017 zo dňa 20.11.2017, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 28.12.2017 a vykonateľnosť 03.01.2018 a uznesenie Okresného súdu Poprad sp. zn. 12Csp/27/2017 zo dňa 20.02.2018, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 16.03.2018 a vykonateľnosť 20.03.2018 (ďalej len „exekučný titul“).

2. Vykonaním exekúcie poveril tunajší súd Poverením sp. zn. 69Ek/1052/2020 dňa 10.07.2020 súdneho exekútora Mgr. Miroslava Luptáka, so sídlom exekútorského úradu Riečna 2, 811 02 Bratislava, ktorý ju vedie pod č. 393EX 196/20. Doručením poverenia súdnemu exekútorovi dňa 10.07.2020 sa začala exekúcia vykonávaná v neprospech povinného.

3. Napadnutým uznesením Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 69Ek/1052/2020 zo dňa 27.08.2020, vydaným vyšším súdnym úradníkom, súd návrh povinného na zastavenie exekúcie podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku zamietol.

4. Vyšší súdny úradník svoje rozhodnutie odôvodnil poukázaním na to, že „po oboznámení sa s návrhom povinného na zastavenie exekúcie, ako aj po preskúmaní obsahu súdneho spisu základného konania vedeného na Okresnom súde Poprad sp. zn. 12Csp/27/2017, súd konštatuje nedôvodnosť podaného návrhu na zastavenie exekúcie. Zo súdneho spisu Okresného súdu Poprad sp. zn. 12Csp/27/2017 mal súd za preukázané, že exekučné tituly na základe ktorých sa vedie predmetné exekučné konanie, a to rozsudok Okresného súdu Poprad sp. zn. 12Csp/27/2017 zo dňa 20.11.2017, bol povinnému doručený do vlastných rúk dňa 27.11.2017 a uznesenie Okresného súdu Poprad sp. zn. 12Csp/27/2017 zo dňa 20.02.2018, bolo povinnému doručené do vlastných rúk dňa 28.02.2018 (povinný v návrhu na zastavenie

exekúcie uvádza exekučný titul platobný rozkaz Okresného súdu Poprad sp. zn. 12Csp/27/2017 zo dňa 20.02.2018, ktorý sa však v súdnom spise základného konania nenachádza). Z dôvodu skutočnosti, že predmetné exekučné tituly, ktoré sú podkladom predmetného exekučného konania, boli povinnému riadne doručené do vlastných rúk, disponujú vlastnosťou vykonateľnosti a tým sa stali spôsobilými exekučnými pre predmetné exekučné konanie.“ Keďže podľa právneho názoru vyššieho súdneho úradníka povinný nepreukázal neprípustnosť začatia exekúcie a vo svojom návrhu na zastavenie exekúcie neuvádza žiadne dôvody, ktoré by predstavovali skutočnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku alebo bránia jeho vymáhateľnosti alebo inak spôsobujú neprípustnosť exekúcie, vyšší súdny úradník dospel k záveru, že v danom prípade povinný neunesol dôkazné bremeno.

5. Proti takémuto uzneseniu vyššieho súdneho úradníka podal povinný v zákonom stanovenej lehote, sťažnosť, v ktorej uviedol, že s oprávneným nikdy žiadny právny úkon neuzatvoril a ani žiadnu zmluvu s touto spoločnosťou nepodpísal, pričom predaj predmetnej pohľadávky si povinný s pôvodným veriteľom nikdy nedohodol. Povinný taktiež v podanej sťažnosti poukázal na skutočnosť, že vzťah medzi ním a pôvodným veriteľom, titulom ktorého mu bol poskytnutý úver bol vzťahom spotrebiteľským, v súvislosti s čím povinný poukazuje na zákonné ustanovenia o neplatnosti neprijateľných zmluvných podmienok, kde uvádza, že veriteľ voči nemu mal postupovať bez odbornej starostlivosti a v rozpore s dobrými mravmi. Povinný poukazuje na konkrétne neprijateľné zmluvné podmienky, ktoré má dotknutá zmluva o úvere obsahovať, a to nečitateľnosť textu zmluvy a úverových zmluvných podmienok pre minimálnu veľkosť písma, nesprávne uvedenie výšky RPMN, absencia rozlíšenia jednotlivých splátok na istinu, úroky a iné poplatky. Na podporu svojich tvrdení povinný v sťažnosti odkazuje na ustálenú rozhodovaciu činnosť súdov vo veci posúdenia neprijateľných zmluvných podmienok, ako aj na rozhodovaciu činnosť Slovenskej obchodnej inšpekcie. Poukazom na uvedené skutočnosti povinný súdu konajúcemu o jeho sťažnosti navrhuje, aby rozhodol o zastavení exekúcie v jeho neprospech a žiadnemu z účastníkov konania nepriznal nárok na náhradu trov konania.

6. Na výzvu súdu sa k sťažnosti povinného vyjadril oprávnený, ktorý vo svojom vyjadrení zo dňa 21.10.2020 uvádza, že: „Predmetom exekúcie je vymáhanie peňažného nároku právoplatne priznaného exekučným titulom rozsudkom Okresného súdu Poprad pod sp. zn. 12Csp/27/2017 zo dňa 20.11.2017. Predmetným exekučným titulom bol povinný zviazaný na plnenie z titulu nesplateného úveru. Prostriedky procesnej obrany voči nami uplatnenému nároku neuplatnil, počas sporu ostal pasívny, odvolanie proti rozsudku nepodal. Postúpene pohľadávky, ktorá bola predmetom sporu bolo v súlade so zákonom, o čom právoplatne rozhodol aj Okresný súd Poprad, ktorý oprávneného pripustil Uznesením zo dňa 18.07.2017 do konania. Povinný v podanej sťažnosti neuvádza žiadne nové okolnosti, ktoré by nastali po vzniku exekučného titulu a ktoré by bránili jeho vymáhateľnosti.“ Z dôvodu, že povinný vo svojej sťažnosti neuvádza v čom postup alebo uznesenie súdu považuje za nesprávne, oprávnený navrhuje, aby súd v zmysle ust. § 250 ods. 1 C.s.p. túto sťažnosť v celom rozsahu ako nedôvodnú zamietol.

7. V zmysle § 202 ods. 1 druhá veta zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej len „Exekučný poriadok“), sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

8. V zmysle § 200 Exekučného poriadku, na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

9. V zmysle § 239 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. V zmysle ods. 2 uvedeného ustanovenia, sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

10. V zmysle § 250 ods. 1 CSP, ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

11. V zmysle § 202 ods. 2 Exekučného poriadku písomné vyhotovenie uznesenia, ktorým sudca zamietla sťažnosť proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka, nemusí obsahovať odôvodnenie, ak sa sudca stotožňuje s dôvodmi uvedenými v napadnutom rozhodnutí.

12. Po preskúmaní veci sa súd stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia vyššieho súdneho úradníka, ktoré vyšší súdny úradník dostatočne, jasne a zrozumiteľne odôvodnil. Na margo uvedeného súd poukazuje na skutočnosť, že vyšší súdny úradník postupoval správne, keď na posúdenie dôvodnosti návrhu povinného na zastavenie exekúcie, opierajúceho sa o jedinú námietku, a o námietku údajného nedoručenia exekučného titulu povinnému, a teda namietanie nevykonateľnosti exekučného titulu, vyšší súdny úradník si procesne správnym postupom na overenie pravdivosti tvrdení povinného ohľadne údajného nedoručenia exekučného titulu povinnému, vyžiadal od Okresného súdu Poprad súdny spis vedený v konaní č. 12Csp/27/2017 a preskúmal jednotlivé doručky svedčiace o tom, že rozsudok Okresného súdu Poprad sp. zn. 12Csp/27/2017 zo dňa 20.11.2017, bol povinnému doručený do vlastných rúk dňa 27.11.2017 a uznesenie Okresného súdu Poprad sp. zn. 12Csp/27/2017 zo dňa 20.02.2018, bolo povinnému doručené do vlastných rúk dňa 28.02.2018, čo je vzhľadom na obsah pripojeného súdneho spisu zo základného konania nesporné a zrejme.

13. V podanej sťažnosti však povinný už nenamietal nevykonateľnosť exekučného titulu pre jeho údajné nedoručenie povinnému, ale ako dôvod na zastavenie exekúcie uvádza nepreskúmanie neprijateľných zmluvných podmienok údajne obsiahnutých v zmluve o poskytnutí úveru a taktiež namieta, že možnosť predaja pohľadávky z titulu tejto zmluvy si s pôvodným veriteľom nikdy nedojoednal.

14. Napriek zneniu ustanovenia zákona citovaného v bode 11. odôvodnenia, súd nad rámec uvedeného k argumentácii povinného v podanej sťažnosti uvádza, že ustanovenie §61k ods. 1 Exekučného poriadku taxatívne vymenúva dôvody, pre ktoré súd exekúciu zastaví, pričom povinný, ako nositeľ dôkazného bremena k svojim tvrdeniam, musí v návrhu na zastavenie exekúcie uviesť okolnosti, ktoré podľa neho, po vzniku exekučného titulu, spôsobili zánik vymáhaného nároku, zrušenie exekučného titulu alebo iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu.

15. V súvislosti s jednotlivými argumentmi uvedenými povinným v podanej sťažnosti súd v prvom rade považuje za potrebné uviesť, že pokiaľ povinný v súvislosti s vydaným exekučným titulom namieta rozpor so zákonom, neprihliadnutie na neprijateľné zmluvné podmienky, či charakter spotrebiteľskej zmluvy a nesúhlas s postúpením pohľadávky z pôvodného veriteľa povinného (t.j. v tom čase zo spoločnosti Customer Finance Holding, a.s., IČO: 35 923 130, so sídlom Hlavné námestie 12, 060 01 Kežmarok) na oprávneného, súd zdôrazňuje, že povinný sa mal brániť v základnom konaní (právo podať odvolanie proti exekučnému titulu), čo však povinný neurobil. Námietky uvádzané v návrhu na zastavenie exekúcie, resp. v sťažnosti nie sú a ani nemôžu byť opravným prostriedkom proti vydanému exekučnému titulu. Povinný nemôže v exekučnom konaní uplatňovať ani hmotnoprávne, ani formálnoprávne námietky, ktoré mal v zmysle vyššie uvedeného uplatniť v pôvodnom konaní, a to z dôvodu, že vo vykonávacom konaní je predmetom rozhodovania nútené uskutočnenie výkonu príslušného vykonateľného rozhodnutia. V tejto fáze konania preto nie je priestor na rozhodovanie o skutočnostiach, o ktorých sa rozhoduje v pôvodnom konaní. Oprávnený predložil exekučný titul, ktorým bola povinnému uložená povinnosť, exekučný súd musí takýto exekučný titul vyznačujúci sa právoplatnosťou (formálnou, ktorá znamená, že rozhodnutie už nie je preskúmateľné riadnymi opravnými prostriedkami, resp. že žiadne opravné prostriedky už nemajú odkladný účinok a materiálnou, ktorá vyjadruje, že medzi účastníkmi, na ktorých sa právoplatnosť vzťahuje, sa nastolil kvalitatívne nový právny vzťah v podobe judikovaného nároku, o ktorom nemožno znova konať a ktorý je záväzný medzi účastníkmi a voči všetkým orgánom) rešpektovať a vychádzať z neho, takže spochybňovanie samotného exekučného titulu a z neho vyplývajúce spochybňovanie nároku oprávneného nepredstavuje dôvod na zastavenie exekúcie. Exekučné konanie je teda vedené na základe právoplatného a vykonateľného exekučného titulu a keďže povinný povinnosť uloženú v exekučnom titule dobrovoľne v určenej lehote nesplnil, mal oprávnený dôvod podať návrh na vykonanie exekúcie a exekúcia je dôvodná.

16. V súvislosti so samotným spotrebiteľsko-právnym vzťahom medzi oprávneným a povinným súd ešte poznamenáva, že exekučný súd v exekučnom konaní je povinný sa touto skutočnosťou zaoberať, keď posúdenie záväzkovoprávneho vzťahu oprávneného a povinného ako vzťahu spotrebiteľského má zrejmy význam pre samotný postup súdu - vyššieho súdneho úradníka, ktorý v rámci preskúmania návrhu na vykonanie exekúcie je viazaný postupom upraveným v jednotlivých ustanoveniach Exekučného poriadku. Súd má tým na mysli konkrétne ustanovenie § 48 ods. 4 písm. d) Exekučného poriadku, z ktorého jednoznačne vyplýva, že k návrhu na vykonanie exekúcie sa musí pripojiť spotrebiteľská zmluva a všetky ďalšie zmluvné dokumenty súvisiace so spotrebiteľskou zmluvou vrátane dokumentov, na ktoré spotrebiteľská zmluva odkazuje, a to práve v tom prípade, ak sa jedná o exekúciu

na podklade exekučného titulu priznávajúceho nárok zo spotrebiteľskej zmluvy. Predloženie dotknutej spotrebiteľskej zmluvy resp. ostatných dokumentov s ňou súvisiacich má následne nepochybný význam pre posúdenie prípadnej existencie zákonného dôvodu na zamietnutie návrhu na vykonanie exekúcie v zmysle ustanovenia § 53 ods. 3 písm. e) Exekučného poriadku, a teda na náležité posúdenie, či predmetný exekučný titul bol alebo nebol vydaný v konaní, v ktorom nebolo možné namietať alebo preskúmať neprijateľné zmluvné podmienky, a existencia neprijateľných podmienok má vplyv na vymáhaný nárok, ktorý vznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou. Na tomto mieste je však obzvlášť dôležité poznamenať, že konanie v ktorom bol exekučný titul vydaný v žiadnom prípade nebolo konaním, v ktorom by nebolo možné namietať alebo preskúmať neprijateľné zmluvné podmienky, nakoľko išlo o konanie súdne (kde súd tieto skutočnosti skúma ex offa), v ktorom ak povinný nesúhlasil s vydaným exekučným titulom (t.j. nebol spokojný so záverom, že súd nedospel k záveru o prítomnosti neprijateľných zmluvných podmienok, a preto teda vydal exekučný titul), mal bez obmedzení plné právo v základnom konaní podať voči vydanému exekučnému titulu odvolanie, čo však ako už bolo uvedené neurobil. Procesnou pasivitou - nepodaním odvolania, čo logicky nemôže ísť na ťarchu oprávneného, už nie je možné zákonným spôsobom poskytnúť povinnému ochranu v exekučnom konaní.

17. Je potrebné zdôrazniť, že exekučný súd nie je oprávnený preskúmať hmotnoprávnu správnosť exekučného titulu, teda preskúmať vecnú správnosť rozhodnutia (vrátane postupu orgánu) vydaného v základnom konaní (tzv. materiálnu vykonateľnosť). Obsahom exekučného titulu je exekučný súd viazaný a musí z neho vychádzať, pričom prípadné vady základného konania, (aj vtedy ak by existovali), sa do exekučného konania neprenášajú. To znamená, že vytýkané nedostatky vzniknuté v základnom konaní sú pre exekučné konanie bez právneho významu (NS ČR 20Cdo/1940/2008). Nemožno preto prisvedčiť obrane povinného, ktorý v podanej sťažnosti, uvádza skutkové tvrdenia, ktoré vychádzajú z právnych skutočností a právnych úkonov, ktoré boli dané už pred vydaním exekučného titulu (týkajúce sa porušenia ich spotrebiteľských práv, či nedostatkov zmluvy obsahujúcej neprijateľné zmluvné podmienky). Na namietanie a posúdenie týchto skutočností bol priestor práve v konaní, v ktorom súd rozhodoval o vydaní exekučného titulu. Ak povinný nesúhlasil s vydaným rozhodnutím súdu, mal voči nemu podať včas odvolanie. Povinný však odvolanie nepodal a rozhodnutie súdu nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť. Exekučný súd, ako už bolo uvedené, nie je ďalšou odvolacou inštanciou a nie je ani príslušný skúmať správnosť exekučného titulu z pohľadu hmotného práva (podmienky vzniku zmluvy a jej plnenie) a ani nijakým spôsobom nemôže zasahovať do práva priznaného v exekučnom titule, či ex ante poskytnúť ochranu povinným v rozpore s výrokom právoplatného a vykonateľného súdneho rozhodnutia. Ochrana hmotnoprávnych vzťahov subjektov práva je potrebné rozlišovať a aj poskytovať v závislosti od procesnoprávneho štádia konania, v ktorom sa vzťah subjektov práva nachádza, t.j. či ide o tzv. základné konanie, v ktorom nadobúda pôvodné ohrozené alebo porušené subjektívne právo príslušnú procesnú ochranu, a to v podobe právoplatného a vykonateľného súdneho rozhodnutia, alebo ide o konanie vykonávacie - exekučné, ktorého zmysel spočíva v uskutočnení núteného výkonu subjektívneho práva z právoplatného a vykonateľného rozhodnutia, ktoré povinná strana nespĺnila dobrovoľne, ktorú exekučný súd poskytuje zabezpečením efektívneho vymáhania uplatneného judikovaného nároku oprávneného a súčasne zabezpečením primeranej ochrany základných práv povinných. Ochrana práv a právom chránených záujmov vo vykonávacom konaní, však už nie je spojená s opätovným hmotnoprávnym skúmaním porušeného subjektívneho práva, ktorého skúmanie a posudzovanie už bolo predmetom ochrany práv subjektov v základnom súdnom konaní. Podstatou exekučného konania je nútené uskutočnenie výkonu príslušného vykonateľného rozhodnutia a s tým spojená ochrana práv a právom chránených záujmov účastníkov exekučného konania. Rozsah prieskumnej činnosti exekučného súdu je obmedzený na to, či je exekučný titul vydaný orgánom oprávneným na jeho vydanie, či je exekučný titul materiálne a formálne vykonateľný a či sú oprávnený a povinný hmotno-právne legitimovaní z exekučného titulu.

18. V tejto súvislosti súd považuje za potrebné poukázať na to, že právny poriadok Slovenskej republiky vychádza zo zásady „vigilantibus iura scripta sunt“, ktorá platila už v rímskom práve, podľa ktorej „práva patria len bdelym“ (pozorným, ostražitým, opatrným, starostlivým), teda tým, ktorí sa aktívne zaujímajú o ochranu a výkon svojich práv a ktorí svoje procesné oprávnenia uplatňujú včas a s dostatočnou starostlivosťou a predvídavosťou. V slobodnej spoločnosti je totiž predovšetkým vecou nositeľov práv, aby svoje práva bránili a starali sa o ne, inak ich podcenením či zanedbaním môžu strácať svoje práva majetkové, osobné, satisfakčné a pod.. To platí obdobne aj o využívaní zákonných procesných ustanovení včítane využitia možnosti podania opravných prostriedkov (citované z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5 Sžf 65/2011).

19. Možno konštatovať, že v posudzovanom prípade sa exekúcia vedie na podklade spôsobilého exekučného titulu, ktorý je vykonateľný aj po materiálnej aj po formálnej stránke a z ktorého je zrejmé, kto má plniť, komu má plniť, akú povinnosť a v akej lehote má plniť. Na základe uvedených skutočností, súd konštatuje, že nezistil, žiadny rozpor medzi podaným návrhom na vykonanie exekúcie a Exekučným poriadkom, ktorý by odôvodňoval povinným tvrdený dôvod na zastavenie exekúcie, t.j. skutočnosť, ktorá by bránila vymáhateľnosti exekučného titulu v zmysle § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku, a tento dôvod na zastavenie exekúcie súd preto považoval za nepreukázaný.

20. Súd v tomto smere dodáva, že za skutkového stavu, keď oprávnený disponuje právoplatným a vykonateľným exekučným titulom, exekučný súd nemôže oprávnenému odoprieť právo domáhať sa súdnej ochrany pri výkone priznaného práva. Oprávnený si v exekučnom konaní iba uplatňuje právo priznané mu vykonateľným exekučným titulom, ktoré nebolo povinným splnené dobrovoľne, t.j. realizuje svoje právo. Nekoná v rozpore s právom.

21. K ďalším tvrdeniam povinného a v súvislosti s prejavom nespokojnosti povinného s rozhodnutím predloženým exekučnému súdu ako exekučný titul, exekučný súd poukazuje na to, že obsahom základného práva na súdnu a inú právnu ochranu a práva na spravodlivé súdne konanie, nie je právo na úspech v spore, resp. právo na rozhodnutie v súlade s právnym názorom strany sporu ani záruka, že rozhodnutie súdu bude spĺňať očakávania a predstavy strán sporu. Tu súd poukazuje na stabilnú rozhodovaciu činnosť Ústavného súdu SR (napr. sp. zn. II. ÚS 4/94, sp. zn. II. ÚS 3/97, sp. zn. I. ÚS 204/2010), ktorý konštantne uvádza, že nemožno právo na súdnu ochranu stotožňovať s procesným úspechom, z čoho vyplýva, že všeobecný súd nemusí rozhodovať v súlade so skutkovým a právnym názorom účastníkov konania, vrátane ich dôvodov a námietok. Procesný postoj účastníka konania zásadne nemôže bez ďalšieho dokazovania implikovať povinnosť všeobecného súdu akceptovať jeho návrhy, procesné úkony a obsah opravných prostriedkov a rozhodovať podľa nich.

22. Vychádzajúc teda zo skutočnosti, že povinný neuviedol a nepreukázal v podanom návrhu na zastavenie exekúcie žiadne skutočnosti odôvodňujúce, v zmysle § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, právny záver o zániku vymáhaného nároku, o zrušení exekučného titulu, ani o skutočnostiach brániacich vymáhateľnosti exekučného titulu, pričom neexistuje ani dôvod zastavenia exekúcie podľa osobitného predpisu, súd podanú sťažnosť považoval za nedôvodnú a zamietol ju, pretože nezistil žiadny zákonný dôvod na zastavenie exekúcie.

23. Keďže povinný inicioval návrhom na zastavenie exekúcie exekučný spor s oprávneným, súd rozhodoval v súlade s § 199d a nasl. Exekučného poriadku aj o náhrade trov exekučného konania s tým súvisiacich.

24. Podľa ust. § 199a ods. 1 Exekučného poriadku, trovami oprávneného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s podaním návrhu na vykonanie exekúcie a v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie, výdavky na zaplatený súdny poplatok a hotové výdavky spojené s podaním návrhu na vykonanie exekúcie.

25. Podľa § 199d ods. 1 Exekučného poriadku, oprávnený má voči povinnému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v konaní platil, v rozsahu, v akom ich súd uviedol v poverení na vykonanie exekúcie alebo dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie, ak ide o výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie.

26. Podľa § 199e vety prvej a druhej po bodkočiarku Exekučného poriadku ak je zástupcom oprávneného alebo povinného advokát, odmena za právne zastúpenie sa nahrádza podľa ustanovení o tarifnej odmene (§ 9 až 14 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov). Do začatia exekúcie má oprávnený nárok na náhradu trov právneho zastúpenia najviac vo výške odmeny za dva úkony právnej služby.

27. Oprávnený si náhradu trov, ktoré by mu vznikli v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie riadne a včas neuplatnil. Vychádzajúc z vyššie citovaných ustanovení Exekučného poriadku o trovách exekučného konania, je súd toho názoru, že nakoľko exekučné konanie je zásadne konaním

návrhovým a ako také je ovládané dispozičnou zásadou, je výlučne v dispozícii oprávneného, aký nárok si voči povinnému v ňom uplatní a aký nie. Súd tak nie je oprávnený a zároveň povinný (ex offa) rozhodovať o takom nároku oprávneného, ktorý nebol zo strany samotného oprávneného v exekučnom konaní ani len uplatnený. Keďže oprávnený nenavrhol, v rámci konania o návrhu povinného, aby súd rozhodoval (v zmysle § 199d ods. 1 Exekučného poriadku, v rámci dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie) o ďalších trovách exekúcie, súd oprávnenému trovy konania súvisiace s návrhom povinného na zastavenie exekúcie a so sťažnosťou povinného nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 2 CSP).

Dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti tomuto uzneseniu nie je prípustné (§ 202 ods. 4 Exekučného poriadku). (